

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 939/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката Б.Л. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.бр.66/13 од 25.10.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-89/14 од 30.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2015.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката Б.Л., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.бр.66/13 од 25.10.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-89/14 од 30.01.2014. године, као неоснован у односу на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу исти захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К.бр.66/13 од 25.10.2013. године, између осталих, окривљени М.П. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 4-четири године у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 15.06.2013. године до 15.10.2013. године. Истом пресудом, према окривљеном М.П. изречена је мера безбедности одузимања предмета-опојне дроге тзв. м. укупне нето масе 10386,09 грама и окривљени је обавезан на плаћање суду на име трошкова кривичног поступка солидарно са окривљенима С.Д. и С.В. износа од 282.532,00 динара, као и паушала у

износу од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж.1-89/14 од 30.01.2014. године, између осталог, делимичним усвајањем жалби окривљеног М.П. и његовог браниоца преиначио је пресуду Вишег суда у Крушевцу К.бр.66/13 од 25.10.2013. године у односу на окривљеног М.П. само у погледу одлуке о казни и окривљеног за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим наведеном првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од 3-три године и 6-шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 15.06.2013. године до 15.10.2013. године, док су жалбе окривљеног М.П. и његовог браниоца у осталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу у односу на овог окривљеног, потврђена.

Бранилац окр. М.П., адв. Б.Л., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона-члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, члан 438. став 2. тачка 1) и др. ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да пресудом усвоји захтев и преиначи пресуду Вишег суда у Крушевцу К.бр.66/13 од 25.10.2013. године и пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-89/14 од 30.01.2014. године и окр. М.П. ослободи кривице за дело које му се ставља на терет, или да наведене пресуде укине у целини и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, као и са предлогом да буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окр. М.П. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.П., адв. Б.Л., је неоснован у делу који се односи на повреде закона-битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окр. М.П. у захтеву за заштиту законитости истиче да је у доношењу првостепене пресуде учествовао као председник првостепеног већа судија (Ј.М.) који је морао бити изузет од вршења судијске дужности у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је у истом предмету био члан ванпретресног већа, које је одлучивало о продужењу притвора окривљеном (решење Кв.307/13 од 01.10.2013. године) и да је тиме учињена апсолутно битна повреда одредаба кривичног поступка, при чему бранилац не опредељује о којој битној повреди поступка је реч.

Изложеним наводима захтева указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и понављају наводи жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде који су од стране другостепеног суда оцењени као неосновани, са образложењем (страна 6 став трећи другостепене пресуде) из којег произилази да наведена претходна процесна улога председника првостепеног већа одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП није предвиђена као разлог обавезног изузећа судије од вршења судијске дужности и самим тим не представља битну повреду одредаба кривичног поступка о којој је реч, а које образложење другостепеног суда прихвата и овај суд и на исто упућује (члан 491. став 2. ЗКП).

Неосновани су, по оцени Врховног касационог суда, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. М.П. да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП тиме што су засноване на доказима на којима се не могу заснивати и то на записнику о саслушању окр. М.П. у ПС Александровац Ку.бр.752/13 од 15.06.2013. године иако је тај записник издвојен из списка и на исказима сведока Д.В. и З.К., полицајаца ПС Александровац који су сведочили не само о ономе што су лично опазили, већ и на околности разговора са осумњиченим М.П.

Насупрот предњим наводима захтева, исказ који је окривљени, тада осумњичени М.П. дао пред овлашћеним службеним лицем ПС Александровац у присуству браниоца (записник Ку.бр.752/13 од 15.06.2013. године) није издвојен из списка предмета, а искази сведока полицајаца Д.В. и З.К., који су интерпретирани на страни 17 став пети закључно са страном 18 став први првостепене пресуде, не садрже изјашњења сведока о садржини њиховог разговора са окр. М.П. и сазнањима добијеним од окривљеног, већ само о чињеницама и околностима које су непосредно опажали на лицу места и о којима се могу изјашњавати као сведоци у кривичном поступку, а које се тичу околности проналажења предметне опојне дроге и понашања присутних лица, конкретно и окр. М.П., у погледу контаката са пакетима дроге, а исказ сведока В. и о околности да је окр. П. том приликом остварио телефонски контакт.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 98. ЗКП, због поступања председника првостепеног већа који није дозвољавао одбрани постављање питања појединим сведоцима, а на исту повреду закона указује и наводима захтева да је противна одредбама чл. 405. и 406. ЗКП одлука првостепеног суда да прочита исказ сведока М.Б. уместо непосредног саслушања сведока. Надаље, бранилац истиче недостатак изреке првостепене пресуде који се огледа у неразумљивости изреке јер у истој није утврђено да је окривљени дело извршио са умишљајем, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и на одсуство разлога у првостепеној пресуди за одбијање одређених доказних предлога одбране (члан 428. став 8. ЗКП), чиме бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, бранилац у захтеву оспорава веродостојност и доказну снагу налаза и мишљења УКП-Националног

криминалистичко-техничког центра Београд-вештачења биолошких трагова на ручки кофера и једном пакету са опојном дрогом м., наводима да исти није урађен по правилима струке и науке, да је погрешан и у погледу налаза трага који потиче од окр. М.П. оповргнут вештачењима која су на захтев окривљеног обављена од стране Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду и Биолошког факултета у Београду, чиме бранилац оспорава правилност чињеничног стања у правноснажној пресуди, утврђеног наведеним доказом.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у оквиру права која у кривичном поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, па је захтев браниоца окр. М.П. у делу у којем је поднет из наведених разлога, оцењен као недозвољен.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.